

Rendelkező rész

1. A 2001. június 15-i 2001/44/EK tanácsi irányelvvel módosított, az egyes lefőlézésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1976. március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelv 12. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam bíróságainak hatásköre főszabály szerint nem terjed ki a behajtásra vonatkozó végrehajtható okirat végrehajthatóságának felülvizsgálatára. Ugyanakkor abban az esetben, ha e tagállam bíróságához a végrehajtási intézkedések — úgymint a végrehajtható okiratra vonatkozó értesítés — érvényessége vagy szabályszerűsége elleni keresetet nyújtanak be, e bíróság jogosult felülvizsgálni, hogy ezen intézkedéseket az említett tagállam törvényeinek és rendeleteinek megfelelően, szabályszerűen hozták-e meg.
2. A 2001/44 irányelvvel módosított 76/308 irányelv értelmében létrehozott kölcsönös segítségnyújtás keretében a behajtásra vonatkozó végrehajtható okirat címzettjének — annak érdekében, hogy érvényesíteni tudja jogait — a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén kell ezen okiratot kézbesíteni. E jog tiszteletben tartása biztosításának érdekében a nemzeti bíróságnak a saját nemzeti jogát kell alkalmaznia, miközben biztosítania kell a közösségi jog teljes érvényesülését.

(¹) HL C 209., 2008.8.15.

A Bíróság (második tanács) 2010. január 28-i ítélete (a Hof van Cassatie van België (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Belgische Staat kontra Direct Parcel Distribution Belgium NV

(C-264/08. sz. ügy) (¹)

(Közösségi Vámcodekx — Vámtartozás — Vámösszeg — 217. és 221. cikk — A Közösségek saját forrásai — 1150/2000/EK, Euratom rendelet — 6. cikk — A vámösszeg adóssal való közlést megelőző könyvelésbe vételének kötelezettsége — A „jogszabály szerinti” összeg fogalma)

(2010/C 63/10)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Cassatie van België

Az alapeljárás felei

Felperes: Belgische Staat

Alperes: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hof van Cassatie van België — A Közösségi Vámcodekx létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (1992-ben hatályban lévő változata) (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) 217. cikke (1) bekezdésének és 221. cikke (1) bekezdésének, valamint a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.) 6. cikkének értelmezése — Behozatali vagy kiviteli vámok utólagos beszedése — A vámösszeg könyvelésbe vétele kötelezettségének fennállása vagy fenn nem állása, mielőtt azt közlik az adóssal — A „könyvelési nyilvántartásba vagy más ezzel egyenértékű adathordozóba történő bejegyzés” fogalma — Jogalap nélkül fizetett összeg visszakövetelése.

Rendelkező rész

1. A Közösségi Vámcodekx létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 221. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a beszedendő vám összegének az e bekezdés szerinti „könyvelésbe vétele” megegyezik ezen összegnek az említett codekx 217. cikkének (1) bekezdésében meghatározott „könyvelésbe vételével”.
2. A 2913/92 rendelet 217. cikkének (1) bekezdése szerinti „könyvelésbe vételt” meg kell különböztetni a megállapított vámoknak a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet 1150/2000 rendelet 6. cikke szerinti, saját forrásokról vezetett könyvelésbe való bejegyzésétől. Mivel a 2913/92 rendelet 217. cikke nem határozza meg az e rendelkezés szerinti „könyvelésbe vételt” gyakorlati részletszabályait, ennek következtében a technikai vagy formai minimumkövetelményeket sem, e könyvelésbe vételt oly módon kell végrehajtani, hogy az biztosítsa, hogy az illetékes vámhatóság a vámtartozásból származó behozatali vagy kiviteli vám pontos összegét bejegyezze a könyvelési nyilvántartásba vagy más ezzel egyenértékű adathordozóba, annak érdekében, hogy az érintett összegek könyvelésbe vétele az adós tekintetében is pontosan történjen.
3. A 2913/92 rendelet 221. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a vámhatóságok a megfelelő eljárások szerint joghatályosan csak úgy közölhetik az adóssal a fizetendő behozatali és kiviteli vám összegét, ha e vámok összegét az említett hatóságok korábban könyvelésbe vették. A tagállamoknak nem kell elfogadniuk az említett vám összegének az adóssal való közlése módjára vonatkozó különös eljárási szabályokat, ha e közlés tekintetében alkalmazhatók azok az általános hatályú belső eljárási szabályok, amelyek biztosítják az adós megfelelő tájékoztatását, és lehetővé teszik számára, hogy az ügy teljes ismeretében gondoskodjon jogainak védelméről.

4. A tényleges érvényesülés elvének és az egyenértékűség elvének tiszteletben tartása esetén a közösségi joggal nem ellentétes, ha a nemzeti bíróság a vámhatóság azon nyilatkozatára vonatkozó vélelemből indul ki, amely szerint a behozatali és kiviteli vámok összegét annak az adóssal való közlése előtt a 2913/92 rendelet 217. cikke értelmében „könyvelésbe vették”.
5. A 2913/92 rendelet 221. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a behajtandó vámösszeg közlése előtt az érintett tagállam vámhatóságának ezen összeget könyvelésbe kell vennie, és a 2913/92 rendelet 217. cikkének (1) bekezdése szerinti könyvelésbe vétel hiányában az említett összeget e hatóság nem követelheti, lehetősége van azonban ugyanezen összeg ismételt közlésére a 2913/92 rendelet 221. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek és a vámtartozás keletkezésekor hatályos, elévülési időre vonatkozó szabályok betartásával.
6. A behozatali vagy kiviteli vámok összege akkor is „jogszabály szerinti” marad a 2913/92 rendelet 236. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében, ha ezt az összeget az ugyanezen rendelet 221. cikkének (1) bekezdése szerinti előzetes könyvelésbe vétel nélkül közölték az adóssal, azonban ha az említett rendelet 221. cikkének (3) bekezdésében megállapított határidő lejárt a miatt az ilyen közlés már nem lehetséges, az adós főszabály szerint kérheti a tagállam által vele szemben kivetett ezen összeg visszatérítését.

(¹) HL C 247., 2008.9.27.

A Bíróság (harmadik tanács) 2010. január 21-i ítélete (a tribunal de première instance de Mons (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Société de Gestion Industrielle SA (SGI) kontra État belge

(C-311/08. sz. ügy) (¹)

(Letelepedés szabadsága — A tőke szabad mozgása — Közvetlen adók — Jövedelemadóra vonatkozó szabályozás — A társaságok adóköteles jövedelmének meghatározása — Kölcsönös függőségi viszonyban álló társaságok — A belföldi illetőségű társaság által más tagállamban székhellyel rendelkező társaságnak nyújtott rendkívüli vagy ellenszolgáltatás nélküli kedvezmény — A szóban forgó kedvezmény összegének a kedvezményt nyújtó belföldi illetőségű társaság saját nyereségéhez való hozzászámítása — Az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása — Adóelkerülés elleni küzdelem — A visszaélészerű gyakorlat megelőzése — Arányosság)

(2010/C 63/11)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

tribunal de première instance de Mons

Az alapeljárás felei

Felperes: Société de Gestion Industrielle SA (SGI)

Alperes: État belge

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Tribunal de Première Instance de Mons (Belgium) — Az EK 12., 43., 48. és 56. cikk értelmezése — Olyan nemzeti szabályozás megengedhetősége, amely a rendkívüli vagy ellenszolgáltatás nélküli kedvezmény után megadóztatja azt a belföldi illetőségű társaságot, amely e kedvezményt a vele kölcsönös függőségi viszonyban álló, más tagállamban székhellyel rendelkező társaságnak nyújtotta, míg nem írja elő az ilyen adózást akkor, ha ugyanezt a kedvezményt belföldi illetőségű társaságnak nyújtja.

Rendelkező rész

Az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikket úgy kell értelmezni, mint amellyel főszabály szerint nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amilyen az alapeljárásban szerepel, és amelynek értelmében a belföldi illetőségű társaság adót köteles fizetni a rendkívüli vagy ellenszolgáltatás nélküli kedvezmény után, amennyiben e kedvezményt a vele közvetlenül vagy közvetve kölcsönös függőségi viszonyban álló, más tagállamban székhellyel rendelkező társaságnak nyújtja, míg a belföldi illetőségű társaság nem adóztatható az ilyen kedvezmény után, ha azt a vele ilyen viszonyban álló, másik belföldi illetőségű társaságnak nyújtja. A kérdést előterjesztő bíróság feladata ugyanakkor annak vizsgálata, hogy az alapeljárásban szereplő szabályozás nem lépi-e túl az általa kitűzött célok összességének eléréséhez szükséges mértéket.

(¹) HL C 260., 2008.10.11.

A Bíróság (harmadik tanács) 2010. január 28-i ítélete — Európai Bizottság kontra Francia Köztársaság

(C-333/08. sz. ügy) (¹)

(„Tagállami kötelezettségzegés — Áruk szabad mozgása — EK 28. és EK 30. cikk — Behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozás — Azonos hatású intézkedés — Előzetes engedélyezési rendszer — Technológiai segédanyagok és olyan élelmiszerek, amelyek előállításához más tagállamokból származó, ott jogszerűen előállított és/vagy forgalmazott ilyen technológiai segédanyagokat használták fel — Olyan eljárás, amely a gazdasági szereplők számára lehetővé teszi ilyen anyagok »pozitív jegyzékre« történő felvételének az elérését — Kölcsönös elismerési záradék — A gazdasági szereplők számára jogbizonytalanságot teremtő nemzeti szabályozási keret”)

(2010/C 63/12)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselő: B. Stromsky meghatalmazott)